

Συ, τί θα προτιμούσες;

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

φωτο:paliaathina.com

Ένας πλούσιος άνθρωπος, μια παλαιότερη εποχή, έβγαλε αγγελία ότι ζητούσε έναν νέο, να οδηγεί το αμάξι του· με καλό μισθό.

Παρουσιάστηκαν τρεις νέοι, διεκδικώντας την θέση.

Τους κάλεσε και τους τρεις μαζί. Και τους θέτει το ερώτημα:

- Πόσο κοντά σε ένα λάκκο, σε ένα χαντάκι, μπορείς να οδηγήσεις το αμάξι με σιγουριά;

Λέει ο πρώτος:

- Εγώ; Ένα πόδι! Και πολύ πάει!

Λέει ο δεύτερος:

- Εγώ; Πέντε δάχτυλα! Και πολύ είναι!

Ρωτάει τον τρίτο:

- Εσύ τί λες;

Απάντησε ο τρίτος:

- Όσο πιο μακριά, τόσο πιο καλά.

*

Και ο άνθρωπός μας προσέλαβε τον τρίτο!..

Γιατί ήθελε καλύτερα, να το έχει σίγουρο ότι εξακολουθεί να ζει, παρά να έχει αρχιτσαχπίνη οδηγό, και κάθε ημέρα να κινδυνεύει.

Ο απόστολος Παύλος συμβουλεύει τους Κορινθίους: «Ο δοκών εστάναι βλεπέτω μη πέση». Μην ξεθαρρεύετε, τους λέει. Μην πιστέψετε πο-τέ ότι είσαστε ακλόνητοι στην πίστη και στην υπακοή στο θέλημα του Θεού. Όποιος «το παίζει» ακλόνητος, ας προσέχει μην πέσει!

Γι' αυτό, κρατάτε αποστάσεις από τις αφορμές της αμαρτίας. Μην περπατάτε άκρη-άκρη στον γκρεμό. Μην παριστάνετε τα «παλληκάρια».

Δεν ήταν ανόητοι οι άγιοι, που περπατούσαν, όσο μπορούσαν πιο μακριά από τους γκρεμούς της φιληδονίας, της φιλαργυρίας και της φιλοδοξίας.

*

Κράτα και συ αποστάσεις από τέτοια «χα-ντάκια». Ταπεινώσου. Γνώρισε την αδυναμία σου. Και περιφρόνησε τον εαυτό σου. Ο Θεός στους ταπεινούς δίνει την χάρη Του. Και τους προ-στατεύει.

Αντίθετα παίρνει την χάρη Του από τους «πεποιθότας εαυτοίς». Και επιτρέπει να πέσουν. Για να ξυπνήσουν. Να συνεισθούν. Και να ταπεινωθούν. Και να καταλάβουν ότι:

Όσο πιο μακριά από τις αφορμές των πτώσεων στην αμαρτία, τόσο πιο καλά!

(+Μητροπ. Νικοπόλεως Μελετίου, Σελίδες ημερολογίου, εκδ. Ι. Μ. Προφήτου Ηλιού, Πρέβεζα, σ. 41-42)